

Ζυνέχεια Διαχείρισης 25

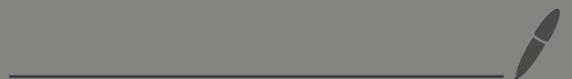
- Εισαγωγή στην θεωρία διαχειριστικών

* Ορισμοί - Παραδείγματα

* Διαίτημα Ζυγυγίους

* Αναγνωριστικές Ιδιότητες:

o βουέκια

Εισαγωγή στην θεωρία συναρμοστών (και αναλυτικών συναρτήσεων)

- Συναρμοστές = ζεύγος συναρτήσεων με $X = \mathbb{R}$
(γενικεύσιμο στο \mathbb{R}^n για $n > 1$) που:

⊙ ως συγκεκριμένα αντικείμενα γενικεύουν
(επιτηδεύουν) τα στοιχεία

⊙ ως αναλυτικά αντικείμενα έχουν ιδιαίτερα

λογικά συσχετιζόμενες ιδιότητες \Rightarrow

ιδιότητες συνέχειας, διαφορησιμότητας, ολοκληρωσιμότητας

που τέτοιες ώστε να έχουν πολλές εφαρμογές

σε κλάους όπως οι διαφορικές εξισώσεις, θεωρία

πιδανότητας, κ.ο.κ.

⊙ Παραδείγματα βερών συναρτήσεων με

σφραβιστές αναλυτικές ιδιότητες πέραν της ευρε-

της του X^* . Μπορεί να τις χρησιμοποιούμε για

να βρίσκουμε βερίες. $X = \mathbb{R}$

Ορισμός. Έστω $x \in \mathbb{R}$, $\alpha \in \mathbb{R}$ κ' (α, n) στοιχειώδη

απορροδία: Ανωμαλότητα (power series) με κέντρο (center) το α κ' συντελεστές (coefficients) τους

$\alpha_0, \alpha_1, \dots, \alpha_n, \dots$ αναγράφεται η βερία συνάρτησεων:

$$\sum_{i=0}^{\infty} \alpha_i (x-\alpha)^i \quad [*] \quad \square$$

$$\alpha_0 + \alpha_1(x-\alpha) + \alpha_2(x-\alpha)^2 + \alpha_3(x-\alpha)^3 + \dots + \alpha_n(x-\alpha)^n + \dots$$

- Η $[*]$ είναι βερία ως προς την απορροδία συνάρτησεων $(\alpha_0, \alpha_1(x-\alpha), \alpha_2(x-\alpha)^2, \dots, \alpha_n(x-\alpha)^n, \dots)$

(οι οποίες είναι στοιχειώδη ως προς το $x-\alpha$), όπως

$$\alpha_n(x-\alpha)^n: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R} \quad \forall n \in \mathbb{N}.$$

~~X~~

- Τυπικώς τις χρησιμοποιεί των βερίων, πραγματικών, κ.ο.κ., στοιχειωδών συναρτήσεων.

$\forall x$ η $f(x) = \alpha + \beta x$ μπορεί να εδωθεί
 (υπαθείσως) ως η $\sum_{i=0}^{\infty} \alpha_i (x-\alpha)^i$ με $\alpha=0$,
 $\alpha_0 = \alpha$, $\alpha_1 = \beta$, $\alpha_n = 0 \ \forall n \geq 2$, κ.ο.κ.

— Ποιο περιβάλλον οι συναρτήσεις συζητούνταν
 τα στοιχεία ως προς την ερμηνεία τους κατά βάση
 διαφορετικού [τα στοιχειώδη αντίστοιχα
 των στοιχείων είναι διαφορετικά]. Η σχετική
 θεωρία που αφορά τις σχετικές τους ιδιότητες
 [χωρίς να ενδιαφέρεται για λειτουργία σύγκρισης]
 ονομάζεται θεωρία τυπικών συναρτήσεων (formal
 power series theory). □

Παραδείγματα:

(1.) $\sum_{i=0}^{\infty} x^i$ (γεωμετρική σειρά) $\alpha=0$, $\alpha_n=1$ $\forall n \in \mathbb{N}$

(2.) $\sum_{i=0}^{\infty} \frac{x^i}{i!}$, $\alpha=0$, $\alpha_n = \frac{1}{n!}$, $n \in \mathbb{N}$

3. $\sum_{i=0}^{\infty} \frac{(-1)^i}{i+1} (x-1)^i$, $\alpha=1$, $a_n = \frac{(-1)^n}{n+1}$, $n \in \mathbb{N}$

4. $\sum_{i=0}^{\infty} i! x^i$, $\alpha=0$, $a_n = n!$, $n \in \mathbb{N}$

5. $\sum_{i=0}^{\infty} \frac{(-1)^i}{(i+1)} x^i$, $L = 1 - \frac{1}{2x} + \frac{1}{3x^2} - \dots$
 der. είναι αναμορφωτά (γιατί)
 ↓
 παντα

Από αυτό είναι βέβαια εύκολο να διαπιστώσουμε ότι

η 5. είναι σύνθεση $(f \circ g)(x)$ με

$f(y) = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{(-1)^i}{i+1} y^i$, $\alpha=0$, $a_n = \frac{(-1)^n}{n+1}$, $n \in \mathbb{N}$
 αναμορφωτά

$g(x) = \frac{1}{x} \Leftarrow$

Σύμφωνα αναμορφωτάς:

Ποιό είναι το X^* για την $\sum_{i=0}^{\infty} a_i (x-\alpha)^i$;

Δείχνωτα Σύμφωνης του Hadamard:

Για την $\sum_{i=0}^{\infty} a_i (x-\alpha)^i$ ισχύει ένα από τα παρακάτω:

1. Συγκρίνει μόνο για $x = \alpha$

2. Συγκρίνει $\forall x \in \mathbb{R}$

3. Συγκρίνει για κάθε x σε διάστημα με κέντρο το α κ' ακτίνα $r > 0$. \square

* Το $X^* \neq \emptyset$ σε κάθε περίπτωση

* Το X^* είναι σε κάθε περίπτωση συνεκτικό

["όχι σταθερό σε υποσύνολα"]

* Στο \mathcal{D}_r έχει την μορφή διαστήματος

$(\alpha - r, \alpha + r)$ ή $[\alpha - r, \alpha + r)$ ή $(\alpha - r, \alpha + r]$ ή $[\alpha - r, \alpha + r]$

με κέντρο το α κ' ακτίνα το r . Καταχρηστικά

μπορούμε να θεωρούμε ότι κ' στις περιπτώσεις

\perp κ' \lceil έχουμε διαστήματα με κέντρο το α , και

ακτίνα $r = 0$ στην \perp κ' $r = +\infty$ στην \lceil .

Οπότε το X^* έχει πάντα την μορφή διαστήματος

$\rightarrow \Delta 5$

$\mathbb{R}[X^*]$ αναγράφεται διάσπαστα δύσμετρη \mathbb{R} με κέντρο το α κ' ουσίως r [που αναγράφεται ουσίως δύσμετρη]

- Αν $r=0$ το $\Delta 2$ θα αναγράφεται ευφυλιθύνον (degenerate)

[Σκιαρογράφηση απόδοσης του Θ . Hasseward]

θα χρησιμοποιήσουμε επί της ουσίας τον ομομορφισμό:

$$\text{Έστω η } \sum_{i=0}^{\infty} \alpha_i (x-\alpha)^i //$$

$\textcircled{1}$ για $x=\alpha$ είναι αδύνατη η εφαρμογή του κ.π. αφού $(x-\alpha)^i|_{x=\alpha} = 0 \forall i > 0$. Άρα

$$\underline{\sum_{i=0}^{\infty} \alpha_i (x-\alpha)^i|_{x=\alpha}} = \alpha_0 (x-\alpha)^0 = \underline{\alpha_0} \in \mathbb{R}$$

Όπου $\alpha \in X^*$

$\textcircled{2}$ Έστω ότι $x \neq \alpha$ κ' η (α_i) τέτοια ώστε να υπάρχει να γίνει χρήση του κ.π.:

$$\frac{|d_{n+1}(x-a)^{n+1}|}{|d_n(x-a)^n|} = \left| \frac{d_{n+1}}{d_n} \right| |x-a|$$

α) αν $\left| \frac{d_{n+1}}{d_n} \right| \rightarrow l \geq 0$ τότε

$\left| \frac{d_{n+1}}{d_n} \right| |x-a| \rightarrow l |x-a|$ οπότε

Ι) $l |x-a| < L \Leftrightarrow \begin{cases} 0 < |x-a| < L, & l=0 \text{ α)} \\ |x-a| < 1/l, & l>0 \text{ α*)} \end{cases}$

$\Leftrightarrow \begin{cases} \exists \text{ } \forall x \in \mathbb{R}, & x \neq a \\ \exists \text{ } \forall x \in (a-1/l, a+1/l), & x \neq a \end{cases}$

Έχουμε απόλυτη σύγκλιση

II) $l |x-a| > L$ (δυνατό μόνο αν το $l > 0$
 $\text{κ' } x \in (-\infty, a-1/l) \cup (a+1/l, +\infty)$)
 Έχουμε απόλυτη σύγκλιση

III) αν $l > 0$ κ' $x = a - 1/l$ ή $x = a + 1/l$ έχουμε
 μη απόλυτη σύγκλιση

β) αν $\frac{|d_{n+1}|}{|d_n|}$ αποκλίνει τότε $\frac{|d_{n+1}|}{|d_n|} |x-a|$ αποκλίνει
 $\forall x \neq a$.

Συνολικά γινόμενα:

① + ② · α (*) $X^* = \mathbb{R}$ (συνάρτηση 2 του θ $r = +\infty = 1/r$)

① + ② · β $X^* = \mathbb{R}^3$ (συνάρτηση 1 του θ $r = 0 = 1/r$)

① + ② · α + ③ (*)
 + ④
 + ⑤ $X^* = (\alpha - 1/r, \alpha + 1/r)$ ή
 $(\alpha - 1/r, \alpha + 1/r]$ ή $[\alpha - 1/r, \alpha + 1/r)$
 ή $[\alpha - 1/r, \alpha + 1/r]$ $r = 1/r$

* Προφανώς υπάρχουν κ' άλλες συνάρτησεις που αφορούν στην συνολική συμπεριφορά του $\frac{|d_{n+1}|}{|d_n|}$ οι οποίες όμως θα μας οδηγήσουν στα L-3.

* Όταν $0 < r < +\infty$, το π συμβαίνει στα όρια του Δ.2. Θα πρέπει να εφορμήσει κατά

συνάρτηση

Παραδείγματα:

Μπορούμε γενικεύσει ^{καταρχήν} να περιγράψουμε τις τρεις περιπτώσεις ως εξής:

Αν έχει μέτρο το α κ' $r = 1/r$
 κ' όταν $r = 0$ $r = +\infty$ $X^* = \mathbb{R}$
 $r = +\infty$ $r = 0$ $X^* = \mathbb{R}^3$
 $r > 0$ $r > 0$ X^* σείβεται ^{κ' μέτρο το α κ' π.π. αυτών}

1. θεωρητική - $\Delta\Omega = (L, \infty)$ [STEP. 3]
 $r=L$,
 \downarrow
 $m=L+n$

2. Έχουμε ήδη εφορία ότι $\Delta\Omega = \mathbb{R}$ [STEP. 2]

3. $\sum_{i=0}^{\infty} \frac{(L-1)^i}{i+1} (x-1)^i$ ✓

- για $x=L$, $\sum_{i=0}^{\infty} \frac{(L-1)^i}{i+1} (x-1)^i \Big|_{x=L} =$

$= \frac{(L-1)^0}{0+1} 0^0 = 1, L \in \Delta\Omega$

όπως στηρίζουμε

- για $x \neq L$ δεν έχουμε υποβληθείς, επομένως:

$$\frac{\left| \frac{(L-1)^{n+1}}{n+2} (x-1)^{n+1} \right|}{\left| \frac{(L-1)^n}{n+1} (x-1)^n \right|} = \frac{n+1}{n+2} |x-L| \rightarrow |x-L|$$

$(L=L)$

Επομένως $\forall x \in \{ \underbrace{|x-L| < L} \in \} \underbrace{\{ \frac{x \in (0, L)}{x \neq L} \}}_{\text{εξασφισμένη}}$ έχουμε

$\forall x \in (0, 0) \cup (2, +\infty)$ έχουμε
 απόδειξη

Τι συμβαίνει στο σύνορο του $(0, 2)$;

- Για $x=0$, $\sum_{i=0}^{\infty} \frac{(-1)^i}{i+1} (x-1)^i \Big|_{x=0}$

$= \sum_{i=0}^{\infty} \frac{(-1)^{2i}}{i+1} = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{1}{i+1}$ που αποκλίγει

Άρα $0 \notin \Delta \Sigma$ \leftarrow αποκλιμαίει

- Για $x=2$, $\sum_{i=0}^{\infty} \frac{(-1)^i}{i+1} (x-1)^i \Big|_{x=2} = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{(-1)^i}{i+1} 1^i$

$= \sum_{i=0}^{\infty} \frac{(-1)^i}{i+1} = \ln 2$ \rightarrow εναρ. αποκλιμαίει

οπότε $2 \in \Delta \Sigma$.

$\Rightarrow \Delta \Sigma = \underline{(0, 2]} \quad [πεφ. 3]$

4. Έχουμε ήδη δει ότι $\Delta \Sigma = \{0\} \cup [πεφ. 1]$

5. Έχουμε ήδη δει ότι $X^* = \underline{(-\infty, -1) \cup [1, +\infty)}$

\hookrightarrow για αυστηρή απόδειξη ότι δεν έχουμε δυναμότητα
- δεν γίνεται το \ominus . Hadamard

Τέλος Διαφάνειας
25